

- [Om LitteraturNu](#)
- [Redaktion & Skribenter](#)
- [Kontakt](#)

Søg

- [Anmeldelser »](#)
- [Artikler »](#)
- [Podcasts »](#)
- [Facebook](#)
- [Twitter](#)
- [RSS Feed](#)

I was so much older then. I'm younger than that now. – Sternberg TIDSREJSEDIGTE

Af

[Victor Ovesen](#)

– 7. april 2017 Arkiveret i: [Anmeldelser](#), [Digte](#), [Højdepunkter](#), [Skønlitteratur](#)

Sternbergs seneste bog er både tænksomt konstrueret og fuld af udsyn. Men den savner noget af den opslugthed, der gjorde dens forgængere så medrivende.

Citat

(...)

meget af det jeg tænker over
kan ikke bruges

dér hvor jeg er
overflødige områder
med

pinkoden til et kredittkort
jeg har om 1000 år

og den nøjagtige viden om

hvor jeg i sin tid
efterlod riven

i en have
som er et vildnis nu

Et begreb som 'tidsånd' er en spøjs ting. I litteraturkritikken spreder en kollektiv glæde sig, når en bog bliver udnævnt som eksponent for en periode i historien eller samtiden. Det er, som om vi stadig tror på et overordnet narrativ, der hænger over os alle som et skydække eller en gud – og et enkelt værks evne til at få det i tale.

Sternberg har i en serie af digtsamlinger brugt idéen som udgangspunkt. Bøgerne har hver deres konstruerede periode og et fortællende digterjeg, der fungerer som et vidne, et talerør for tidsånden. Gennem læserhenvendelser i et poetisk sprog kontrasterer værkerne deres fiktionsunivers med deres empiriske samtid. I seriens fjerde installation, TIDSREJSEDIGTE, er det ikke én tidsalder, men muligheden for at rejse mellem dem, det gælder. Sternberg trækker så at sige tidsalder-læseren et skridt til siden og peger på *flertidigheden* som fænomen.

Konceptet leder med det samme mine tanker hen på Kurt Vonneguts triste og humoristiske sci-fi-parabel SLAUGHTERHOUSE FIVE. Billy Pilgrim er, som det hedder, 'unstuck in time' og har fået evnen til at zappe frem og tilbage mellem alle tider af sit liv. Resultatet er, at han, i stedet for at se tid kronologisk, ser alle øjeblikke udstrakt på én gang, lidt som et landskab: Alt under solen og sættes i et kosmisk perspektiv, og det trivielle og det voldsomme bliver lige sublimt.

Det er ikke helt det, der er på spil hos Sternbergs tidsrejsende digtjæg. Han kan frit rejse mellem tidsaldrer, men hans egen krop ældes normalt. Hans liv er en serie af ophold i forskellige tider. På den måde er han fremmed i alle perioder, på godt og (nok egentlig mest) ondt en *tidsturist*. I kraft af sine evner kan digtenes tidsturist smutte fra ethvert problem, fornøje sig med både ur-landskaber, historiske scenerier og forgangne civilisationer, og samtidig nyde godt af moderne velfærdsteknologi.

Fakta

- Forfatter: Sternberg
- Titel: TIDSREJSEDIGTE
- Sider: 70
- Pris: 89,-
- Forlag: Forlaget Kronstork
- ISBN: 9788793206151

[Køb hos Plusbog.dk](#)

Tidligere udgivelser

- [GULDALDERDIGTE \(2016\)](#)
- [DEPRESSIONSDIGTE \(2014\)](#)
- [STENALDERDIGTE \(2011\)](#)

Billeder

Pengenød klares med Sternbergs vanligt lakoniske humor: 'jeg stjæler en halskæde kl. 15/ og kl. 15.01 rejser jeg/ 85 år frem i tiden// og betaler/ for en hundehvalp'.

Hver af forgængerne har en modsætning indlejret i sin præmis. Tænk på [STENALDERDIGTE](#)s jeg, der lever både *mod* og *af* sine begrænsninger, og [DEPRESSIONSDIGTE](#)-jeg'et, der trækker sig sammen til et lille tonstungt blylod, hvis selvhad langer ud efter læserhertet. Tænk på den ublufærdigt perfekte tid som [GULDALDERDIGTE](#) forkynder. En ustandselig og umulig lækkerhed så svimlende, den store guldmedalje uden bagside.

I TIDSREJSEDIGTE kommer det paradoksale først senere som en konsekvens. Sternberg synes mest interesseret i at vise, hvordan tidsturismen ender med at gøre jeg'et uforpligtet, uforbundet og nihilistisk. Han minder på den måde mere om Peter Adolphsens postapokalyptiske slacker i ÅR 9 EFTER LOOPET end Vonneguts Billy Pilgrim. Der er en massiv ensomhed og *ennui* forbundet med at være tidsrejsende. Måske kunne man fremlæse en slags kommentar til det 21. århundredes privilegerede, vestlige menneske, for hvem al viden er lige ved hånden, men som alligevel virker underligt apatisk og historisk nærsynet?

Samtidig har tidsrejsefiguren en masse fantastisk eller endda surrealistisk energi latent, som digteren ikke synes at ville plyndre for meget i. I stedet ender en del af digtene med ret præcist at fremmane en tristesse, der hører til erindring og aldrig *som sådan*. Det er underligt nok de stærkeste øjeblikke. Tænk på den tilgroede have i citatets digt, eller dette fine glemselsglimt:

– jeg ved ikke/ om jeg selv bestemte/ hvornår jeg blev født// og jeg har glemt/ hvornår det var

Men der er et par ting, der ender med at ærgre mig ved TIDSREJSEDIGTE. At digtsamlingen afsøger sit koncept uden at gifte sig helt med en vinkel, er i og for sig helt okay. Den viser sig bare mere puslende end beruset. Men mest håndgribeligt er der en lidt kedelig tendens til, at enkeltdigte bruger deres tid, energi og plads på slet og ret at skære værket præmis ud i pap. Det underer mig for eksempel lidt, at der ikke er tiltro til at læseren selv kan nå i mål med den her pointe:

– det er ikke alle/ der ville vælge// at rejse i tiden/ selv hvis de kunne// det er at fravælge// familien/ vennerne/ jobbet/ hverdagen

Virksomheden er, at vi af og til står på tærsklen til den poesi, som bogen jo egentlig skulle slynge os rundt i. I stedet trænger den sig på i det små, i glimt og i enkelte formuleringer ('og måske er det mig/ som står derovre', eller 'nu mødes vi så her igen// 100 år efter/ at vi var sammen sidst').

Når Sternberg en gang (i en forhåbentlig fjern fremtid) vurderer tidsrejseserien til at være fuldført, vil tidsrejsebøgerne i endnu højere grad end nu kunne læses komparativt. Tænk bare, hvor pervers guldalderrusen virker læst op imod depressionspoesiens kvikstandsstemning – og hvad det viser om menneskesindets yderpoler i vores skævvredne og uskønne tidsalder. I det perspektiv tror jeg, at TIDSREJSEDIGTE med dens interesse for transcendens vil fungere vildt godt – netop som en mediator mellem de forskellige værker.

Én person synes godt om dette. Opret en profil for at se, hvad dine venner synes godt om.

Nyeste anmeldelser i kategoriene [Digte](#).

- [Farvet af denne her tristhed – Caspar Eric AVATAR](#) · 07-02-2017
- [Genindspilning af fortiden – Heiner Müller DIGTE EFTER MURENS FALD](#) · 14-12-2016
- [Bøn til et godartet kaos – Simon Grotrian DEN KORSFÆSTEDE BUDDING](#) · 17-11-2016
- [Ofelia i rosenbedet – Olga Ravn DEN HVIDE ROSE](#) · 02-11-2016
- [Selvhadets afkast – Cecilie Lind SCARYKOST](#) · 24-10-2016

Læs også

- [Den store armbevægelses skygge – Sternberg GULDALDERDIGTE](#) · 25-04-2016
- [Underskudsvalve – Sternberg DEPRESSIONSDIGTE](#) · 31-07-2014
- [Bombet tilbage til ... – Sternberg STENALDERDIGTE](#) · 07-11-2011
- [Fri udfoldelse i indhegningen – Sternberg & Laugesen BUDDHA MED HUND](#) · 08-02-2007

- [Facebook](#)
- [Twitter](#)
- [RSS Feed](#)

Copyright 2015 · LitteraturNu · All Rights Reserved

☺

Tags: [Kronstork](#), [Sternberg](#), [Tidsrejsedigte](#)

Om Victor Ovesen

Victor er Cand.mag i Litteraturhistorie, med speciale i blandt andet naturdigtning. Født i Aalborg i 1987, og serielt ulykkeligt forelsket i guitarer han ikke har råd til.

[Skriv til Victor](#)

Ingen kommentarer

Vær den første til at kommentere på denne artikel!

Skriv et svar

Din e-mailadresse vil ikke blive publiceret. Krævede felter er markeret *

Navn *

E-mail *

Websted

Ja, I må gerne sende mig nyhedsbrevet